

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:
чл. п'ятий рік . . . 20 кор.
т. пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а. місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

п'ятий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Подлинове число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш малости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дзямбровского (Хорунщия). Експедиція місцева в Агенції Соголовского в пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає силіше на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надєляні» 40 с. від стрічки. Подлики і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

„Всюди спокій!“

(+) Так голосять перед світом російські урядовці. В дійсности справді так здає ся, начеб в Росії запанував усюди спокій. Одначе булоб се великою помилкою, наколиб хто справді повірив, що після розв'язаня державної думи настане в Росії спокій. Нікому не є розв'язанє думи так на руку, як усяким революціонерам, котрі з самого почину накликували до бойкотованя думи, позаяк усі конституційні змаганя вважали простою забавкою. Тепер они можуть запевняти, що не помилили ся, можуть тим величати ся. Конституційні демократи, котрі намагали ся відняти вістрє ухвалі думи в аграрній справі, затягнули на висшунуту в «кадонбовім парламенті» у Віборгу, але се вже не поможе їм до осягненя впливу. Суспільність знає о тім, що російське міністерство не злякає ся писаних погроз про неплаченє податків, і неставленє рекрутів. Наколи правительство зуміє для себе привіднати військо, тоді вимусить і податки і рекрутів. Розходить ся отже головно о військо. Крайне «сторонництво роботи» бажало в маніфесті виборскім вставити поклик до війська, але конституційні демократи в своїй льюальности не допустили до крайности.

Треба признати, що двораки вигляді пригідну хвилию до розв'язаня думи. Они добре се зрозуміли, що конституційні демократи не є для них небезпечні, а революційні соціялісти не приготовані до революції. Заповіджений страйк залізничий і почтовий остав не виконаний, як і взагалі генеральний страйк. Се легко зрозуміти, коли зважимо, що се було перед 1-им ст. ст. серпня, в котрім урядники побирають плату, а з порожною кишенею не можна страйкувати. По першім можнаб вже се зробити, колиб правительство не обсадило всіх важніших стаций, мостів і тп. війском і не привчило певного числа офіцерів, під-офіцерів і вояків до залізничої служби, бодай на стілько, щоби без перепони висилати військові відділи. Селяни і революціонери не мають доброї організації, позаяк поліція повязнила найсправніших і найспосібніших поміж ними. Колиб нараз вибухла в цілій Росії революція, то певно не можнаб настарчити потрібного числа війська, але місцеві відокремлені ворохобні зуміє поки що правительство згнобити з підмогою війська.

Найліпшим доказом, що революціонери не чують ся безпечними, може послужити та обставина, що они поки що дораджують ставити некрівавий опір, на страйки. Они хотять вижидати осінної бранки, бо з покликанєм 470.000 свѣ-

жих новобранців а визволенєм стількож вимуптрованих вояків змінє ся положенє правительства. Свѣжі новобранці будуть переважно натхнені революційним духом, хоч як правительство гнобить дневникарство.

Як запевняють поважні члени думи, н. пр. проф. Кузьмин-Караваєв, стоить ледви половина війська за правительством, решта сприяє думі. Можна се так толкувати, що половина війська не схоче стріляти на нарід. Одначе се був би лише страдальний опір, а від того до рішучого атаку на вірне військо ще далеко. Очевидно буде правительство висилати на загрожені становища вірне собі військо, а найде ся чимало таких вояків, що горівкою і охотою грабованя дадуть ся підохотити. Правда, що й поміж козаками починає ся будити свѣдомість і сумління. Тимто правительство завело вобнний стан в області донських козаків.

Окрім того нерадо бачить се населенє козацкої области, що забирають їй робочі сили і через те занепадає господарство. Замітно, що Седельміцов, посол з области донських козаків, сказав в думі, що козакам з малку впоюють се переконанє, що они є «слугами царя і отечества», а тепер козаки починають застановляти ся над другою частиною і не хотять бути безмислими...

Можна отже сподівати ся, що в

Beatus ille homo ..

(Лист до редактора).

Сиджу в саді в тінистій альтані тай думки думаю над статьею в 144-ім числі «Руслана» п. з. Нездорові відносини. Се не перша така статя у Вашій часописи. В «Руслані» нєраз читавя вірні спостереженя про нашу критику літературну, політичну і товариску. Недавно з нагоди ювілею бережанської гімназії і поодинокі люди виводили свої жалі на несправедливу критику їх діяльности. З другого боку хто не памятає безмежних похвал «патентованим патриотам», котрі розпоряжають своїми часописями? Читаючи те все, так і думаєш собі, що у наше промадяньске жите закрала ся американська рекляма, гумбуґ, тим гірший від купецкої реклями, що позваляє противника нищити без пощади і безкарно. Купець може позивати шкідника, котрий его коштом вивиснає себе; але коли ти громадянський діяч, а не маєш своєї часописи або не любиш заводити

суперечок, то так і припнуть тобі латку, що не спекаєш ся єї. А що найгірше усе те може у нас діяти ся безкарно, бо казати комусь «злодій» не вільно, але сказати патриоту і надрукувати навіть: «ти не є патриот», у нас вільно і як коли, вважає ся навіть геройством...

У тихім саді віє прохолода. Довкола сільський спокій. Не чути того скаженого великоміського галасу, що мені у Львові не давав спати і думки зібрати; не диво, що тут мені все приходить на думку латинський вірш:

Beatus ille homo,
qui sedet sua domo, —

або як то сказано у дотепнім рускім перекладі:

Щасливий той, що нічим ся не жу-
[рить,
сидить собі на печи і люльку ку-
[рить.

Є ще мабуть щасливі люди на свѣті і я би до них зачислив передо-всім тих, що живуть здалека від політики, літератури і товариств. Хоч яка се

на перший погляд єретична гадка, але я певний, що багато людей згодить ся зі мною. Правда, на самоті не здобудеш собі слави, може навіть не скажуть про тебе, що ти тихий патриот, але не здобудеш собі також і ганьби, не зазнаєш того, що леда який дурисвѣт-горлач позбавить тебе прилюдно чести. Коли се нишу, мені нагадують ся слова одного львівського громадянина, котрий тепер живе у затишку домашнім, а перше багато робив в однім товаристві:

— Я — казав він — я тепер beatus homo, qui sedet sua domo. Роботи своєї не кидаю, але живу здалека від наших верховодів-самодержців. Маю чистий спокій, не злощу ся, не чую напастий на себе, — одним словом є тим Ібзенівским ворогом народу, котрий чує ся тоді найсильнішим, коли сам стоить.

Ви пригадуєте собі докладно того «ворога народу» з драми Ібзена. Скільки він напрацював ся для людей і як ті люди з ним обійшли ся! Він вказував на «заражену воду», від котрої гинули хорі; тимчасом «більшість суспільности»

найблизших тижнях нічого небезпечного не скоїть ся. Однак край не успокоїть ся. Коли хто думає, що хлібороби в Росії вдоволять ся аграрною програмою Столипіна, то дуже помиляє ся. Так само марні се заходи щоби вмовити в хліборобів, що дума розвязана правовим способом. Ніхто не повірить сему, неначе то дума збуто вала ся проти царя. Хлібороби будуть допитувати ся чиновників, де наші посли, котрих ми вибрали, щоби цареві представили нашу недолю? що ви зробили з ними? Ви нас обманюєте, ви обріхуєте царя і поубивали наших послів, скажуть селяни.

В деяких дневниках появили ся вісти, начеб дума вступила на дорогу комунізму і для того її розвязано. Однак в дійсности дума домагала ся поділу і викупна землі, як се стало ся в південній Німеччині, в Швайцарії, в австрійських краях а по части і у Франції. Міністерство зложене з національно-демократичного сторонництва було би спровадило таке викупно землі на поважну дорогу, а рационально ведені добра було би полишило їх власникам яко «взірцеві господарства».

Адміністративний розпорядок бар. Бека.

Обіжник міністер-президента барона Бека до всіх міністерств, про котрий ми оноді писали, звучить в повнім змісті:

Ексцеленціе! Уважаючи за відповідне звернути бачність Вашої Ексцеленції на низше подані замітки, рівночасно зазначаю з натиском, що я далекий від того, аби яким небудь чином нарушати одвічальність Вашої Ексцеленції, що впливає з Вашого круга ділання, а противно уважаю удержанє єго яко основну условину правильної адміністрації.

Хиба ніхто не сумніває ся, що австрійські урядники мають надзвичайно тяжке становище та що на них лежать тяжкі задачі. Серед суперечних політичних нап'ятувала єго за те «ворогом народу» і викинула єго з поміж себе, щоби не перешкаджав тягнути зиски з купелевого закладу. Не всіх наших відлюдків можна порівнати з тим Ібзенівским героєм — є очевидно й багато самолюбів між нашою інтелігенцією, — але без сумніву є й такі «вороги народу», осуждені і викинені з громади нашими самодержцями-автократами. Ті наші верховоди, маючи до розпорядимости або свою часопись або товариство або гурток прихильників, не завсігди некористолобних, передовсім старають ся зробити свого противника, хоч би й найдіяльнійшого, «нешкідливим». Колиб тих, що перше брали живу участь у прилюднім житю, а потім усунули ся у домашній затишок, спитати ся, з якої причини се зробили, то ми би зібрали цікаві і важні спостереження, на підставі котрих зложилась би і деяка наука на будуче.

(Дальше буде).

них, народних і соціальних змагань в тій борбі інтересів мусять они глядати властивої дороги при помочи власного такту і почувань права. Ті поважні задачі сповняють австрійські урядники пильно і справно. Однак супроти того, що задачі публичної адміністрації ростуть з тих самих відносинах, що трудність їх розв'язки, видало ся мені хосенним, коротко зазначити деякі подрібні важні моменти, яких узгляднене могло би поперти розвиток діяльности урядничого сьвіта, та виминути на приміненє урядового організму до потреб житя.

Чим більші є вимоги, котрі ставить ся властям і урядам, тим численнійші жаданя будуть мати до сповнення публичні органи, тим конечнійшим стає ся чемне і зичливе поведєне, бо лише тим чином може урядник здобути собі довіра населеня, а знова лише оно зможе помочи єму вирівнати єствуючі суперечности. І лише та адміністрація є справді продуктивна, яку оживляє євдомість, що єї обовязком є служити населеню помічю і порадою. Урядники повинні в межах свого круга ділання радо уділяти охорони бідним і пригнобленим, кріпко стояти на сторожи закона і бути безсторонними судиями серед суперечних справ населеня.

Адміністраційний урядник ніколи не повинен забувати, що в правній державі має сповняти свої задачі без нарушеня публичних прав індивідуальних. Народність, віроісповданє, ані які небудь інші прикмети сторони не повинні ніколи звести єго з дороги закона. Бо лише тоді зможе урядник сповнити свої тяжкі обовязки, если зуміє здобути собі у населеня признанє для своєї повної безсторонности і непохитної справедливости. Важною условиною до осягненя тої цілі є, аби урядник публично, передовсім в часах сильного політичного піднесеня, показував дійсну, строго з виконуванєм прислугуючих прав згідну резерву, а рішучо всюда уникав всего, з чого можна би мати вражінє, що він бере участь в агітаціях і демонстраціях, викликуваних політичними або соціальними питаннями хвилі. Так само повинен в службі бути рішучим, та аби се виходило з пересьвідченя, що він є покликаний до ділання яко представитель поваги держави. А урядник може бути певний охорони зі сторони своїх настоятелів і енергічного виступленя правительства у всіх обставинах тоді, коли сповняючи урядовий обовязок, робив після права і законів.

Новітний розвиток і все більшаючий круг задач держави на економічній області значно збільшив тягар праці в урядах. З тої причини належить так в інтересі попертя справи сторони, як в інтересі публичної служби розуміти задачі урядового круга ділання та сповняти їх в такий спосіб, що улекшує діяльність через те, що справедливе річеве рішенє ставить ся все понад формальну сторону. Урядник не повинен забувати, що для упрощеня урядованя і для практичної вартости єго оречень є головно важне, аби інформував ся безпосередно у сторін, і старав ся видобути суть справи, а уникав непотрібних зовнішних фор-

мальностей. Кермуєчись законом, повинен урядник, де і як дозволяє єму закон, усувати всякі перепони, що стояли би на дорозі до свободного заробкованя населеня. Велику вартість має таке поведєне передовсім при полагоджуваню економічних справ, в яких проволока може наразити сторони на діймаючі страти. Трудні справи не стають ся впрочім лекшими через відкладанє їх полагоди.

Поминаючи справу корінної реформи адміністрації, здає ся мені, що добре вже нині розважати, чи, з огляду на безнастанний зріст круга ділання урядових державних властей центральних і взагалі висших властей і з огляду на численні інстанції, через які мусять многі справи переходити зі стратою часу — не було би ліпше в тих випадках, в котрих рід і вага справи на то дозволяє, аби низші інстанції видавали остаточне рішенє. В тій цілі належало би очевидно змінити законні постанови що до ходу інстанцій. Того рода полекші могли би наступити лише під тою условиною, що стане ся то без шкоди для ходу справ і без нарушеня одностайности змагань правительства.

Если би в того рода справах видавали рішеня низші інстанції, тоді ціла служба була би простійша і прозорійша, а наслідком того дійшло би також до зрівноваженя поділу праці у всіх інстанціях. Заразом однак — на що кладу найбільшу вагу — пробудило би ся почутє самостійности і одвічальности у орікаючих властей і они були би пересьвідчені про вагу свого круга ділання.

Не дасть ся також заперечити, що справедливі є дотеперішні жалоби, що урядники низших інстанцій навіть там, де ділають в межах признаного їм круга ділання, не мають самостійности і певности себе, задля чого також їх рішеня не виходять досить скоро. Если би на то можна найти зараду, тоді урядові органи зискали би в євспільности повагу і могли би частійше, як то діє ся тепер, бути їй помічними.

Коли би з огляду на наведені причини було можливим вивинувати деякі низші влади більшим чим доси кругом ділання, то не лише зробило би ся простійшою публичну службу, але і населенє мало би з того хосен з причини скорого поладнуваня справ.

Вкінци обіжник звертає увагу, що хід поступованя з деяких справах можна екоротити через заведєне устного поступованя в назначених на то днях. Міністри мають той обіжник подати до відома всім підчиненим їм урядникам і подбати, аби держано ся загальних основ того обіжника, а вислід з нового способу веденя справ і відповідні внесєня мають предложити президентови міністрів найдалше по конєць жовтня с. р.

Напади на залізницях в Росії.

Анархія і розбишачтво в Росії зростає що дня. Найбільше се розвельможило ся в Польщі, де до політичних

і суспільних антагонізмів прилучає ся еще і сильно розбуджений націоналізм. Листа оружних нападів, рабунків і вимущень збільшає ся що дня. За далеко би завело, реєструвати сі всі случаи. Та не можна поминути мовчки зааранжовані в останніх днях рабунки залізничних поїздів, бо они вже надто характеристичні для сумних тамошних відносин. Напади устроюють ся так, що або здержує поїзд кілька людей, стоячих на шляху, подаванем остерігаючих знаків, або що заговорщики, їдучи в поїзді, задержують его алармовою бремзою на умовленім місци, а тоді воружені спільники вискакують з сусідного ліса, обановують льокомотиву і почтовий вагон та забирають казюнні гроші. В сей останній спосіб обрановано поїзд перед самою Варшавою, на шість верств від стациі забрано з почтового вагона 172.000 рублів. Трохи инакше доконано розбою на вузкошляховій залізниці Герби-Ченстохова минулої суботи о год. 11. перед полуднем. На стациі Гнатин всіло 10 людей до вагона III. класи. В другім переділі того вагона їхав каснер гербської комори Деляненко з 2 сторожами і 4 воруженими вояками пограничної сторожи, везучи до державного банку 9.000 рублів готівкою і 42.000 переказами. Після 1. верстви спокійної їзди увійшов один з нових подорожних до сего переділу і переходжуючись, приступив до одного з вояків, приложив нечаяно револьвер єму до чола і положив его трупом. Вистріл був, видно, умовленим знаком, бо в сій хвилі впало до переділу 6 людей і крикнувши до пасажирів: не рушати ся з місця! — почали стріляти до вояків, сторожів і каснера. Двох вояків успіло вистрілити і положижити трупом одного з напасників, однак решта отворила страшний огонь з бронеінгів, у якім згинула ціла казюнна сторожа. Розбишаки дали яких 150 стрілів, при чім не ранили нікого з инших подорожних, що зі страху поховали ся були під лавки. Тимчасом на платформі з одной і з другої сторони вагона сторожили спільники розбишак. Надбігаючого кондуктора і одного офіціяліста залізничі стручено ца шлях, а з другої сторони розпочала ся нова стрілянина. Там в сусіднім вагоні I і II класи їхали: генерал Вестенрінг, окружний начальник пограничної сторожи і генерал Зукато, командант бригади ченстоховської пограничної сторожи, полковник пограничної сторожи Бжезіцкі, — всі вертаючи з ревізії в Гербах — і припадком їдучий штабс-ротмайстер драгонів Лагуна. На крик і відголос стрілів генерал Зукато закомандував: Напад! До шаблек! і сам з револьвером в руці вибіг на платформу та вистрілом ранив одного з розбишак. Однак в сій хвилі сам упав трупом, поцїлений кулями в голову і груди, а так само і поступаючий за ним генерал Вестенрінг. Полковник і ротмайстер цофнули ся та хотіли бодай втягнути до вагону умираючого Зуката, але Бжезіцкі одержав рану в рамя, а Лагуна тільки скорому відхиленю голови завдячує уратоване житя. Розбишаки здоймили убитому Кисілеви скіряну торбу з готівкою, забрали 4 карабіни і скочили з поїзду, який тимчасом доїздив до стациі Страдом. Звідтам зателеграфо-

вано до Ченстохови по військо та тимчасом розбишаки щезли, полишаючи убитих і ранених на місци, зі зрабованою сумою 16 тисяч рублів.

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат. Симеона юрод.; римо-кат. Знайд. с. Стеф. — В суботу: руско-кат. Марії Магдалини; римо-кат. Домініка.

— **З Камінки струмилової** доносять, що заповіджене представденє і вечерок на день 5. серпня с. р. з причин від комітету непередвиджених відложено на четвер дня 9. серпня с. р.

— **Зі судової салі в Бережанах.** (Дальше). Другий день розправи розпочав ся промовою прокуратора Росцького. Було се пряме вчисленє §-ів, які малиб відносити ся до обжалованих та поданє імен сьвідків, що потверджують заміти акту обжалованя. Прокуратор зовсім не накидав ся на обжалованих так, як в часі процесу мужилівського. В ході розправи відступив прокуратор від обжалованя обжалованого ad 24, деяких инших від одного § та від обжалованого ad 7 цілком, обжаловуючи его рівночасно о злочин з §§ 8. і 83. Опісля промовив адвокат Фрід, оборонець всіх обжалованих, крім обжалованого ad 24, що боронив ся сам. Збывши докази прокуратора та виказавши, що обжаловані допустили ся що найбільше проступку § 3. з коаль. просив если нецїлковите увільненє то бодай о легкий вимір кари з огляду на їх попереднє примірне поведенє і на се, що вони були змушені застрайкувати ізаа монструально низької платні. По двогодинній вараді виголосив трибунал ось який вирок: Обжалованих ad 7, 24 і 33 увільнено; обж. ad 3 засуджено на місяць тяжкої вязниці, ad 15 на 3 тижні тяжкої вязниці, ad 26 на 6 тижнів тяжкої вязниці, 8 обжалованих засуджено на 14 дні арешту, 5 на 10 день, 9 на 5 день, 12 на 3 дні, мотивуючи свій вирок тим, що обж. ad 3, 15. і 26 допустили ся злочину ad 3 з § 48a, ad 15 з § 98a, ad 26 проступку з § 3. у. коал. і злочину § 83, а всі прочі лиш проступку з § 3. уст. коаль.

Додам ще, що підчас цілої розправи дивно поводи ся трибунал і прокуратор з обжалованими. Хоч там були господарі й люди старші віком, всіх їх трактувало ся рег'ти, що дуже дивно відбивало від поведеня зі сьвідками Жидами, яким всі заодно «панькали». Разило також і те, що трибунал силкував ся вести розправу по польски зі зглядом на те, що обжаловані латинники, хоч ні один з них не вмів говорити по польски.

— **Цісар** санкціонував ухвалу галицького сойму в справі зміни постанов §. 11. і 15 кравого закона з 26. липня 1904. В. кр. з. ч. 87, які відносять ся до управильненя правних відносин публичних загальних шпиталів, захоронок і домів для божевільних.

— **Красва рада шкільна** іменовала учителями (льками) 1-кл. шкіль: Вол. Старчевську в Бережниці, Стан. Ярошевського в Угринові гор., Мих. Цецьняського в Заберезжю, Олен. Близзякову в Малковичах, Люд. Фрідлерівну в Фатіміху, Зоф. Олянковську в Сецехові, Кар. Кишчаковську в Ямельній, Ів. Вуйціка в Трубках, Ан. Баргерівну в Кошилові, Йос. Трентовського в Нарті ст., Мар. Куликівну в Вел. Дорогах, Ан. Вітнерівну в Сердиці, Мих. Боринця в Ясени, В. Ягельську в Моравчині, Авт. Малиновську в Рабі нижній, Сид. Грегоровичівну в Вербилівцях, Т. Дембківну в Лятачі і Ан. Врублевську в Слобідці.

— **Мурини в Німеччині.** За Illustrierte landwirthschaftliche Ztg. подають польські часописи в економічнім розділі, що слідує: В останніх тижнях агенти розсилають господарям муринів, звербованих до робіт. До Геси-

вслано з Гамбурга одному властителєви дїбр партію муринів, иншому прислано муриники за дївок до коров. Інший властитель з під Лінебурга зателеграфував до агента по людий до роботи в поли; на другий день одержав вістку, що жадані люди приїдуть на стацию Васторф о близше назначеній годині. Сей властитель поїхав сам на дворець, щоби їх відобрати. Якжеж він здивував ся, коли побачив партію муринів в письмом від агента, який доносить в нїм, що присилає жаданих людий. В Гановерщині, де величезний брак робітника, а особливо служби, господарі приневолєні спроваджувати єї зза границі. В деяких селах населєне є зовсім міжнародне. І так в величезнім селі Місбург під Гановером працює поперх 3.000 Поляків, в инших місцевостях в Каленберґщині заняті є Галичани, Хорвати і Серби. Також копальні і промисл затруднюють переважно заграничних робітників. А мимо того всего є брак робучих рук. Полагодженє робітничої квестії в такий «пожаданий і всякий успіх обіцюючий спосіб», яким є спроваджуванє муринів, кидає ярке сьвітло на розпучливе положенє, в якім находит ся багато наших господарів. Осея нотатка ілюструє досадно розсївані польскими дивинниками вісти, що в Німеччині нема заробітків, що наші люди вертають звідтам о жебранім хлібі і т. д. Для своїх «обжегисасів» они подають зовсім инші інформації про потребу робучих рук в Німеччині.

— **Незвичайний конкурс.** В Давї розписано недавно конкурс на посаду ката. Від кількох лїт не заходила там потреба виконаня вироку смерті і тому довший час не обсаджувано тої посади. Однак в останніх часах довершено цілий ряд убийств, отже органи справедливости почули ся приневолєні виступити з катом. Міністер судівництва оголосив конкурс на посаду ката з річною платнею 1.400 К і окремою винагородою 50 К за кожде виконанє екекуції. Доси старає ся о ту посаду 60 кандидатів, а вибір має упасти на того, хто з них при відповіднім іспиті покаже найбільшу здібність до свого звани.

— **Бунти в російській армії** стають денєде грізніми. Ще найменшу небезпечність представляє бунт в Полтаві. Там зроблено ревізію в будці з содовою водою, де сходились революціоністи і при тім арештовано 18 присутних на зборах вояків севського полку і 2 артилеристів. Коли про те довідано ся в полку перший баталіон того полку ударив о год. 10 вечером на алярм і змішавшись з юрбою, яка очікувала перед касарнею, рушив на місто. Товпа пішла до кошар артилерії, насилу запрягла коні до кількох гармат і так рушила до вязниці, де перебувають політичні вязні. Однак тут вже були приготовлені на їх прихід. Командант залогі з відділом козаків прийняв картачевим огнем товпу, вдираючи ся до брам вязниці і розігнав єї у розтїч, убивши 1 вояка і зранивши 4. О год. 1. в ночи привернено спокій. — Далєко поважайше представляє ся бунт новгородської залогі, яка мала завяти ціле місто і грабити базарі, так що против нїї вслано військо аж з Москви. — Однак справді грізним може стати бунт залогі кріпости Сеаборґу, про який донесено телеграфічно з Гельсінґфорсу. Сеаборґ є се кріпость на північ від Петербурга, побудована на пяти острівцях, злучених з собою мостами. Єї положенє є таке оборонне і домінуюче над окруженем, що єї названо «Гібральтаром півночі». Як доносять, збунтовала ся там залога і захопила головний форт в свої руки. Артилеристи прилучили ся до бунтарів; піхота остала вірною. Між обома сторонами прийшло до формальної битви, в якій мало згинути коло 500 людий. Офіцирів і їх родини видалено на сушу. Бунтарі вибрали зпоміж себе провідників. Заходила обава, що коли бунт не потахне сам в собі, усмирєне его стане неможливим, бо бунтарі, возпоряджуючи з догідних фортів найновішими арматами, не допустять жадного корабля до берегів Сеаборґського архіпелягу. Однак, як доносять нинішні телеграми, бунт здавлено.

— „Взаїмна поміч учительська“, товариство економічно-кредитове при „Взаїмній помочи галицьких і буковинських учителів і учительок“, по трикратній відмові вкінці зареєстровано в суді. Для членів „Взаїмної помочи галицьких і буковинських учителів“ буде се відродна вістка, бо руска учительська організація вступає вже дійсно в нову фазу розвитку. Відділ щадничо-позичковий, преріжні підприємства, особливо підприємство продажі приборів шкільних дадуть членам гарні дивіденди, а чистими зисками прийдець ся в поміч неодоленому прибитому горем учителеви (учительці). Але пам'ятати належить, що лиш в єдності сила! Лиш солідарним приступленем в члена та підпиранем стремління управи здійснить ся наша ідея. Хто ще не є членом, нехай шле 2 К вписового і 10 К уділу. Кождий може мати більше уділів, а можна також сплачувати уділи ратами: перша 4 К, а дальші по 2 К. Статут і декларації друкують ся. П. Т. члени, що уплатили уділи, дістануть небавом уділові книжки. — *Дирекція.*

— Інститут дівочий під зарядом С. С. Василянков в Станиславові оголошує, що з новим роком шкільним 1906/7 знайдуть в нім поміщене учениці учащаючі так до школи виділової як і до семінарії. Місячна оплата виносить 40 К, пране 2 К, наука гри на фортеп'яні 10 К. Зголошення приймає усно і письменно Заряд Інститута С. С. Василянков в Станиславові, ул. Заболотівська ч. 13.

— Дрібні вісти. В Яремчу застрілив ся капітан інтендантури Франц Грїтчек зі Станиславова. В листі до своєї жінки написав, що відбирає собі жите з причини невилічимої хвороби рака. — Минулого тижня згоріла в Звенигороді, бобрецкого повіта, на поли стирта сіна. Сіно було необезпечене і належало до місцевого посесора. Послідної неділі згоріла на шкоду того самого посесора стирта збіжа, яка була вже обезпечена. Причина огнів незвісна. — В Шумлянках коло Бережан згоріли дня 31. м. м. три сільські загороди. — В Хомяківці, чортківського повіта, згоріло оводі кільканайцять будинків, вартости 15.000 К. Огонь вибух в день, коли всі були в поли на роботі, тому приняв такі грізні розміри.

— З залізниць. Після оголошення заміщеного в „Газеті Львівській“ роздасть ся в дорозі офертівій роботи підшляхові, шутроване і укладане наповерхні, роботи надшляхові, огороження і знаки залізничні на локальній залізниці Львів-Підгайці. Оферти можна вносити найдальше до 16. серпня 1906. р. 12 година в полудне до ц. к. Дирекції будови залізниць у Відні VI Gumpendorferstrasse Nr. 10. Близші услів'я і плани можна переглянути в згаданій Дирекції будови, або в Управі будови залізниць у Львові.

— Селянська Бурса філії Р. Тов-а педаг. в Ярославі прийме на рік шк. 1906/7 14 учеників народних шкіл. Місячна доплата 12 К і натуралія, евентуально 14 К. При вступі кождий батько прийнятого витомця має зложити 4 К на інвентар, а 2 К яко вписове. Зголошення о принятє надсилаєть треба до кінця серпня с. р. на руки секретаря філії Ю. Шумського, упр. школи в Павлосьові, п. Ярослав. За Виділ філії Р. педаг. Тов-а: о. К. Хотинський голова, Ю. Шумський секретар.

В будинку „Дністра“ є до винаймлення від 1. жовтня 1906: помешканя по 5 комнат в партері, на I. II. і III. поверсі в домі ул. Підвале ч. 7. склепи і пивниці в домі ул. Русна ч. 20. Близша відомість в канцелярії „Дністра“ Ринок ч. 10. (13—15)

Телеграми

з дня 2. серпня 1906.

Берлин. Nordd. Allg. Ztg. доносить урядово, що візд цїсаря Вільгельма з англійським королем Едвардом наступить дня 15. серпня на замок Фрідріхсгоф.

Самара. Вибухли ту грізні селянські рухи. Селяни рубаютъ панські ліси і косять збіжжє. Фільварки спалено. В Миколаївскім повіті спалено 90 стирт збіжжя.

Петербург. В Теріокі в Фінляндії застрілено б. члена думи Герценштайна підчас проходу з родиною. Донька Герценштайна дістала постріл в руку.

Материяли до національно-політичного і культурного життя Русинів.

3 непечатаних поезий Панаса Мірного (Рудченка).

(Подав Ол. Барвіньский).

Переспів Гайного.

М а р а.

Чого бо ти хочеш, чудовна приїво?
Я бачу твій погляд — сліз півний та горя,
Я чую — немов ти тихесенько дїшеш,
І полум'ям палить мій від те дихання...

* * *

Тепер завів я: став хворий, недужий,
З замореним серцем, розбитий нудьгою,
Нікчемний зробив ся для щастя, кохання —
Не той що колись був, як стрів ся з тобою!

* * *

Веселій та жвавій, при долі й недолі,
Я вірю у щастя й в краї чужому:
Готов розтїпати був землю ногами,
З блакитного неба зірки позривати.

* * *

О, Франкфурте! що там мотїг в та дурнів,
А все таки, друже, тебе ще люблю я:
В тобі уродив ся співак німецький,
В тобі перше стрів я голубку кохану...

* * *

У Франкфурті якое, в один день базарний,
По улиці йшов я. Так сонце світило!
Як море кипіло, по вулицях люду
Снувало — за ділом, а більше без діла.

* * *

Зирк! личко мелькнуло: як блискавка бчі,
Як шпур бровенята, а стан як тоніля
Мене прикували... Забилося серце —
І плентавсь я довго слідком за красою...

* * *

В тісній переулиці — мов зоря засїла —
Вона озирнулася: любіше ухмілки
Я зрбду не бачив! і пташкою в хату
Низьку проминула... — А я все за нею...

* * *

От, з тіткою зладив: стара незабаром
Змїняла на гробі честь дівчини любки...
Вона ж, як дитина, мина оддалася,
Без каїпи користи... Невинна голубка!

* * *

Я звїдав немало на світі лихого, —
Живок, як пять пальців своїх, уже знаю, —
Та ні не жіночькі то хитрощі мисли,
Брехнї так ніколи у вочіх неїла!

* * *

Самá та богїня, що бризками грає,
У-ряд з нею стáти, тобі б не послїла!
Чи це ж її образ?... Вона ж?... зявилась...
Стоїть надо мною... А де-ж ти літа.

* * *

Щасливї?... минули! Невспів, божевільний,
Назад озирнуця, — аж щастя й немає...
Я з ним не ховавсь, невмів шанувати:
Я гравсь, та й розбухав своїми рукама...

* * *

И швидко прежив я часї ті забави:
Превїчне безум'я розбуркалось, встало —
Падке до новїни, все далі манїло,
Покї мов серце зовсім занїміло...

* * *

Розтріпавши коси, в слїзях вся, ламала
Свої білі рўки мої страдня п'ара,
И німи колїна мої обвивала,
Явнїючи свїту невимовні мўки;

* * *

Шовкове волбєся під ноги впадало.
На шпїрах скипалась кров її, — ой, Боже!
Ах, безсердечний, життя потроцївни,
Без жалю покинув її — ще й дитїну..

* * *

Старєв безум'я утїхло з годáми,
Та тільки не вїшкла думка про ті ліга...
Ой де-ж тепер, де ти, голубовько сїва,
Покїнула мяю здуру серед свїта?...

Панас Яковенко.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні і МОНЕТИ

по найдешевшїм курсї ден-
ним не числячи ніякої провїзїї.

Щадїть і купуйте землю!

Товариство взаїмного кредиту

„Джїстер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою
у Львові (Ринок ч. 10)

платить 4% від вкладок, приймає і виплачує
вкладки кождого дня, крім неділя і свята;
Удїляє позички на 6% на гіпотєку або за по-
рукою; дає більшї позички пацелянтам на ку-
пно землі, сїлату виїтечних позичок розкла-
дає 15 лїт, при 30 ратах п'ярічних вносить
рата на капїтал і процент разом 5 корон від
100 корон

На покритє дахів бляхою або черепом

удїляє „Джїстер“ позички на 5%
Позички можуть дістатї тільки члени; яко
член може приступити тільки член Товариства
„беззачетї“ „Джїстер“

Дивіденда від удїлів членських вносить
все 6%

Вкладки можуть вкладати також не члени.
Вкладки вносить 14 1905: 2.072.928 К.
Позички удїлені 2.041.615 К.
Удїли членів 162.127 К.
Фонд резервовий 30.288 К.
Цїнні папери і чекани 257.963 К.

З чистих зисків удїли „Джїстер“ на пер-
шїх бурсї і вишї середнїї ціли вже над
40.000 корон

Щадїть і купуйте землю!

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 16. серпня 1906.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлєне
В неділі і свята 2 представлєня о 4. год. по
пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятницї High-Life
представлєне. Білєти вчаснїше можна на-
бути в конторі Пльова при ул. Кароля Лю-
двика ч. 9.